

വായനയുടെ ആനന്ദം

സുധാരി പണിക്കവീട്ടിൽ

ഇ-മലയാളിയുടെ വായനാവാരത്തിന് എല്ലാ ഭാവുക്കങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ട് ആ പംക്തിയിലേക്ക് വായനാനുഭൂതിയെക്കുറിച്ച് ഈ ലേവനം സമർപ്പിക്കുന്നു.

“ഇതെങ്കിലും ബുഹരതായ ഒരു ആദ്യത്രയുഖത്തിനു വഴിതെളിയിച്ച പുസ്തകം എഴുതിയ ആ കോച്ചു പെണ്ണു നീ ആണെല്ലോ?” അക്കിൾ ടോംസ് കേബിൻ എഴുതിയ ഹാരിയർ ബീച്ചിൽ സ്റ്റോവ് എന എഴുത്തുകാരിയോട് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻ എബ്രഹാം ലിക്കൻ ചോദിച്ചുവരെ. അതു ആ എഴുത്തുകാരിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു സുവർണ്ണ നിമിഷമായിരിനിരിക്കും. അവിടെ കുടിയിരുന്നവരെല്ലാം ആ എഴുത്തുകാരിയെ പുകഴ്ത്തി. എനാൽ അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്ന എത്രയോ പേര് അതിനു ശേഷം അതെക്കുറിച്ച് വായനയിലും അറിഞ്ഞു. ഏബ്രഹാം ലിക്കൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ലെന്നും ഹാരിയർ കുടുംബക്കാർ അവരുടെ കാലശേഷം അങ്ങനെ ഒന്നു ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും നമ്മൾ വായനയിലും അറിയുന്നു. അതു സത്യമോ മിമ്യയോ എന്നായാലും വായനയുടെ ലോകം ഉത്തേജംവും ആവേശവും നൽകുന്നതാണ്. പത്താമ്പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബൈബിൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവുമധികം വിറ്റഴിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം എന പെരുമ ഈ പുസ്തകത്തിനുണ്ട്. ലോകത്തിലെ മികവാറും സർവ്വകലാശാലകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരികാനായി വിശ്വപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഈ പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹാരിയർ, മാർക്കടയിനും വേലികൾ അതിരു തിരിക്കാത്ത അയൽക്കാരായിരുന്നുവെന്നും നമ്മൾ വായിക്കുന്നും.

അമേരിക്കൻ നോവലിസ്റ്റ് ഏണ്ണസ്റ്റ് ഹെമിങ്വേവ് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നു.“എല്ലാ ആധുനിക സാഹിത്യ രചനകളും വന്നത് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണു, മാർക്ക് ട്രയിനിനെന്നു “Adventures of Huckleberry Finn” എന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്. നമുക്ക് കിട്ടിയ ഏറ്റവും നല്ല പുസ്തകമാണത്. എല്ലാ അമേരിക്കൻ രചനകളും ഉത്ഭവിച്ചത് അതിൽ നിന്നാണു; അതിനു മുമ്പ് ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല, അതിനു ശേഷം അതിനോളം നല്ലതുമുണ്ടായിട്ടുമില്ല.” ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൂടെ കൂടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന “നിറുർ” എന വാക്കിനെ ചൊല്ലി ഇതു സ്കൂൾ പാര്യപദ്ധതിയിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ചില സ്കൂളുകൾ ഈ പുസ്തകം നിരോധിച്ചിരുന്നു.

വായനയിലും നമ്മൾ എന്നെല്ലാം അറിയുന്നു, മനസ്സിലാക്കുന്നു, ആനന്ദിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ കവയിത്രി എമിലി ഡിക്കിൻസൺ അവരുടെ ഒരു കവിതയിൽ പുസ്തകത്തെ കപ്പലിനോട് ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ((There is no Frigate like a Book ,To take us Lands away) പുസ്തകം നമ്മളെ വിദുര രാജ്യങ്ങളിലേക്ക്, അറിവുകളിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഒട്ടും

പണചിലവില്ലാതെ, യാത്രാകഷിണമില്ലാതെ നമുക്കരിയേണ്ട രാജുങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലും നിവരുന്നു. എസ്.കെ. പൊറുട്ടക്കാടിൻറെ യാത്രവിവരങ്ങൾ വായിച്ച് അതിൽ പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പോയി വന്ന പ്രതീതി നല്ല വായനക്കാർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. മലയാളത്തിന്റെ ശബ്ദസൂന്ധരനായ പ്രിയ കവി വള്ളത്തോൾ വായനക്കാരെ സകൽപ്പവായുവിമാനത്തിലേക്ക് കയറാൻ വിളിക്കുന്നു. പോയ യുഗങ്ങളിലേക്ക് ഒരു യാത്രപോകാൻ. കവിത ഇങ്ങനെ:

വായനക്കാർക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ സകൽപ -

വായുവിമാനത്തിലേറിയാലും

പ്രീതരായ്ക്കുംബാരം ചെയ്യാം നമുക്കൽപം

ഭൂതകാലാകാശവീഡിയിക്കൽ..

അദ്ദേഹം നമ്മു ദ്രോഹത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ബാലികയായ സീതദേവിയുടെ കിളിക്കൊണ്ടു കേട്ട നമ്മളും ചിരിക്കുന്നു.

ഓമൽചോദികയാണെന്തിനീ വാൽമീകി

രാമനെക്കാണ്ഡനെ വേർപ്പിക്കുന്നു

അമ്മ സമാശസിപ്പിച്ചു -പെണ്ണകുട്ടികൾ

ക്രമ്മടിലുണ്ടാരു കർമ്മം കുണ്ണേ:

കന്യക തീർമാനം ചെയ്തു - "മറ്റാരും, വേ-

ണ്ഡനെയെന്നമതാൻ വേട്ടാൽ മതി

പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയ് സർവരും, കൂടിയോ,

കെട്ടിപ്പിടിച്ചിതു മാത്രുകൾം..

വായനകാർ മാത്രമല്ല എഴുത്തുകാരും വായനയുടെ മാധ്യരും തേടിപോകുന്നവരാണ്.

വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിതയിലെ ഈ വർക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

അത്താഴത്തിനു പിൻപെൻറെ

അറബിക്കമെ നിവർത്തി ഞാൻ

ആയിരത്തിയൊന്നു രാവിൻറെ

ആനന്ദത്തിലലിഞ്ഞു ഞാൻ

ആയിരത്തിയൊന്നു രാവുകളിലും ജീവൻ പണയം വച്ച് ഷഷ്ഠിസാദ എന്ന ബുദ്ധിമതിയും സുന്ദരിയുമായ പെണ്ണകുട്ടി പരിഞ്ഞ അത്തരിൻറെ

മണമുള്ള അറബിക്കമെകൾ. അവസാനം മാത്രം ചുരുളിയുന്ന ഉദ്യോക്ഷജനകമായ

ക്രമകൾ. അതെല്ലാം വായിച്ച് പെണ്ണകുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ ഹീറോ ചമയുന്ന രസം..

"ആയിരത്തിയൊന്നു രാവുകൾ അങ്ങയെ സ്വപ്നം കണ്ണു ഞാൻ" എന്ന അവരിൽ ഒരു സുന്ദരി പറയുക കൂടി ചെയ്യുന്നോൾ അറബിക്കമെകൾക്ക് സുഗന്ധമേറുന്നു. വായനയുടെ പ്രാക്തന്ത പ്രണയാർദ്ദമായ പുരുഷളിൽ പ്രതീക്ഷകളുടെ മധ്യ നിറയുന്നു.

വായന എന്നും മനുഷ്യരോടൊപ്പമുണ്ട്. അതില്ലാതിരുന്നതിനു മുമ്പ് അവർ ആരിൽ നിന്നോ കമകളും കവിതകളും കേട്ടു പറിച്ചു. കാണാതെ പറിച്ചു. അതുകൊണ്ടതിനു ശുതി എന പേരു വന്നു. വേദങ്ങൾ മാത്രമല്ല അങ്ങനെ ജനം പറിച്ചത്, പാടിയത്. വള്ളത്തോൾ അതിനെ ഭംഗിയായി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ മാതാവ് കൈരളി പബ്ലിക് പൊമ്പണിപ്പേതലായ് വാൺ കാലം, പാടിയിരുന്ന പഴംകമപ്പട്ടുകൾ പാൽക്കുഴമ്പുല്ലോ ചെകിട്ടിനെല്ലാം. ദ്രുതതു വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ, സ്ഥൂട്ടതയില്ലാതെ, അർത്ഥങ്ങളുടെ ചേർച്ചയില്ലാതെ അവർ പാടി രസിച്ചു. വടക്കൻപാട്ടുകൾ അതിനൊരുദാഹരണം. “അവിടന്നും നേരേ വടക്കോട്ടേക്ക് എന്നു മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ച്കൊണ്ട് പാടി നടന്നു. പുസ്തകങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരത്തോടെ വായന എന അനുഗ്രഹം മനുഷ്യർക്ക് കൈവന്നു.

മെർവ്വയാമിൻറെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ “ഒരു കുടം വീണ്ടും, അപുകഷണവും, നീയും ഉണ്ടാക്കിൽ വന്നുത പറുഡിസയായി മാറുമെന്ന്” വരികളിൽ ആദ്യം പറയുന്നത് ഒരു കാവ്യപുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയാണ്. പുസ്തകം എന്നും പുജികപ്പെട്ടുന്നു. വായന ഒരു അർച്ചനയാകുന്നു.

A BOOK of Verses underneath the Bough,
A Jug of Wine, a Loaf of Bread—and Thou
Beside me singing in the Wilderness—
O, Wilderness were Paradise enow!

കവിതകൾ നിരഞ്ഞ പുസ്തകമെന്നോ, ദൈവ വചനങ്ങൾ അടങ്കിയ പുസ്തകമെന്നോ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. പുസ്തകമാണു കവി ആദ്യം പറഞ്ഞത്. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന പണ്ഡത്തെ പെൻകുട്ടികൾ പുസ്തകത്തെ മാറോട് അടുപ്പിച്ച് പിടിച്ചിരുന്നു. അതു അവർക്ക് ഒരു സുരക്ഷ കവചം നൽകുന്നു എന വിശ്വാസം. അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ അറിയാതെ ഒന്നു ചവുട്ടിപോയാൽ തൊട്ടു നെന്നുകയിൽ വയ്പിച്ചിരുന്നു മുത്തശ്ശിമാർ. ഏബോഹം ലിങ്കൻ എപ്പോഴും പുസ്തകവായനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ബിൽ ഗൈറ്റ്‌സ് ആച്ചയിൽ ഒരു പുസ്തകം വീതം. ഓഫ് വിൻഡേൽ ആകട്ട അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നു എല്ലാ മാസവും ബുക്ക് ഓൺ അംഗങ്ങളുമായുള്ള ചർച്ചക്കായി എടുക്കുന്നു. വായിക്കാൻ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാൻ ഇത്തിരി സമയവും എന്നാണു ഫ്രാങ്ക് സപ്പ് (Frank Zappa) പറയുന്നത്. ഓരാൾക്ക് അയാളുടെ ജീവിതകാലത്ത് ഇഷ്ടമുള്ള എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ച് തീരുക്കാൻ കഴിയുമോ?

എഴുതാനുള്ള കഴിവ് ദൈവത്തിൻറെ വരദാനമാണ്. സർഗ്ഗസകൽപ്പങ്ങളിൽ അവർ മുഴുകുന്നേം വാക്കുകൾ ചാരുതയോടെ പിറന്നു വീഴുന്നു. അതു വായനക്കാരിൽ അനുഭൂതി ഉള്ളവകുന്നു. ഏതോ വിഷാദഗാനം. പാടി ഒറ്റക്ക് ഒരു കൊയ്ത്തുകാരി നിൽക്കുന്നേം, ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ പതിനായിരം ഡാഹോധിത്ത് നമ്മുടെ മുന്നിൽ പുതത് വിരിയുന്നേം, വയ്ക്കും പുഞ്ചയുടെ ശാന്തതീരങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് കുന്നിൻപുറത്ത് നിന്ന ഒരു വിശ്വമഹാകവി (വില്യും വേദസർത്ത്) “പ്രകൃതി ഒരിക്കലുംഅവളെ

സ്നേഹിക്കുന്നവരെ വണ്ണിക്കയില്ലെന്നു. പറഞ്ഞപ്പോൾ,” എൻ സായം ആദേശാഖിക്കുന്നു, സാധം പാടുന്നു എന്നു വാൾട്ട് വിറ്റ്‌മാൻ എഴുതുമേപ്പോൾ, പുല്ലുകൾ കരിഞ്ഞപോയ, ഒരു കിളി പോലും പാടാത്ത ഈ വിജനതയിൽ എൻ ഏകനായി, വിളറി വിവശനായി അലങ്കത് തിരിയുന്നത് നഷ്ടിയില്ലാത്ത (ദയയില്ലാത്ത) സുന്ദരിയായ ഒരു സ്നേഹിക്കാമെഷിലും യുവതി-യുവാക്കൾക്ക് മത- സാമുഹ്യ -സാംസ്കാരിക വിശ്വാസങ്ങൾ മുലം വിവാഹിതരാകാൻ കഴിയില്ലെന്ന സത്യം കവി, വെളിപ്പെടുത്തുമേപ്പോൾ (ജോൺ കീറ്റൻ), എല്ലാവരോടും എല്ലാം പറഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു ജേ. ഡി. സാലിങ്കേർ. ഉപദേശിക്കുമേപ്പോൾ വായനയുടെ ലോകത്ത് നിൽക്കുന്ന അക്ഷരസ്നേഹി വിസ്മയായിനനാകുന്നു.

എഴുത്തുകാരൻറെ ഭാവനാലോകത്തെയ്ക്ക് ഉയരുകയാണു വായനയിലും നമ്മൾ. ജോൺ കീറ്റൻറെ തന്നെ മറ്റാരു കവിതയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “സൗംഗര്യമുള്ള ഒരു വസ്തു ശാശ്വതമായ ഒരു ആനന്ദമാണ്.” അതിൻറെ ഭാഗികൾ ഇടിവു വരുന്നില്ല. പ്രക്രൂതി ഒരുക്കുന്ന ആകർഷണീയത എന്നും കൂടി വരുന്നു. തന്നെ വിരിപ്പി നടിയിലെ വള്ളിക്കുടിലിൻറെ പ്രശാന്തത, മധ്യരസ്സപങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നിദ്ര, ആരോഗ്യവും മാനസിക ശാന്തിയും. നോക്കി നിൽക്കുന്നവനു അത് സാന്ത്വനവും, ശാന്തതയും നൽകുന്നു. എന്നുമറ്റ സൗംഗര്യ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് കവി പറയുന്നു. സുരൂ ചന്ദ്രാർ, ഉറങ്ങാൻ സുവം പകരുന്ന മരങ്ങളുടെ ശീതളചരായാത്തപ്പങ്ങൾ, ധാർമ്മഹോഡിൽ പുഷ്പങ്ങൾ, വ്യുക്ഷങ്ങളുടെ നിശലിൽ ഒഴുകുന്ന അരുവികൾ, സുഗന്ധ കുസുമങ്ങളെ വളർത്തുന്ന കുറ്റിക്കാടുകൾ. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഹർഷശാനാദരാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ മനോഹരിതയെക്കുറിച്ച് മലയാളകവിയും പാടുന്നു ഇങ്ങനെ..”കലിതാനുമോദം വനം മുഴുവൻ കളം കളം പെയ്യുന്നു പെപകിളികൾ, മലർ മണം വീശുന്നു, പീലി നീർത്തി മയിൽ മരക്കാമിൽ നിന്നാടിട്ടുന്നു...പിനെ ചോദിക്കുന്നു .. ഇവയെ വർണ്ണിച്ചാരു പാടു പാടാനെമിട, രമണാ, നീയങ്ങു പോയി. ആ അനുഭൂതിയിൽ ലഭിച്ച രമണൻ പാടുന്നതിനു മുന്നേ നമ്മൾ വായനക്കാർ പാടി പോകുന്നു.

വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനമെന്നാണു. വിദ്യ കൈവശമുണ്ടക്കിൽ ഈ ലോകം നമ്മിലേക്ക് ചുരുഞ്ഞുന്നു. വെണ്ണയുംബന്ധകിൽ നന്നുനെയ് വേറിട്ടു കരുതണമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു; നമ്മുടെ പ്രിയക്കരനായ കവി ഉള്ളൂർ. അദ്ദേഹം കൂടിചേരക്കുന്നു നമ്മുടെ പുറം കണ്ണു തുറപ്പിക്കാൻ സുരൂദേവൻ രാവിലെ ഉദിച്ചുയരുന്നു എന്നാൽ അക്കണ്ണു തുറപ്പിക്കാൻ ആശാൻ ബാല്യത്തിലെത്തന്നാം.അക്ഷരങ്ങൾ അറിയില്ലെങ്കിൽ വായനയുടെ ലോകം തിരിച്ചറിയുക പ്രധാനം തന്നെ.അക്ഷരങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടിട്ടും അതിൻറെ മായാജാലം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വായനാസാമാജ്യം. വർജ്ജിക്കുന്നവർക്ക് എന്തെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ക്രൂസ്ത്രോഫർ കൊള്ളുവാൻ എന്ന ഇറ്റാലിയൻ നാവികനു ഇന്ത്യയിലേക്ക് ഒരു സാഹസികയാത്ര നടത്താൻ പ്രേരണ നൽകിയത് മാർക്കോ പോളോയുടെ സന്ന്വാര

വിശ്വേഷങ്ങളാണ്. എഴുത്തുകാർ നമ്മുടെ നമ്മുടെ ചീരിപ്പിക്കുന്നു. വായന നമ്മുടെ ചീരിപ്പിക്കുന്നു. വായനയുടെ ലോകം നമ്മുടെ മുന്നിൽ കാഴ്ച വയ്ക്കാത്തതായി എന്തുണ്ടു്? മറ്റൊള്ളവർ എഴുതിയത് വായിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നെന്ന നന്നാക്കാൻ നിന്നും സമയം വിനിയോഗിക്കുക തന്നുലോ. മറ്റൊള്ളവർ കഷ്ടപ്പെട്ട് നേടിയത് നിന്നും എളുപ്പം നേടാം. (സോക്രറ്റീസ്). സൗര്യത്തിൽ വായനസാലകളുള്ളതായി ഏതെങ്കിലും മതഗമങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോയെന്നിയില്ല. അപ്പോൾ വായന ഭൂമിയിൽ തന്നെ. അതു ഭൂമിയെ സർഗ്ഗമാക്കുന്നു(ലേവകൻ). ഈ ലേവകൻ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോളാണ് ഷയരിയെപ്പറ്റി, ഗസലുകളെപ്പറ്റി, മെഹ്രിലുകളെപ്പറ്റിച്ചരിയുന്നത്. അതേക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാൻ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു. അത്തരം പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുത്തു. സാഹിത്യത്തിന്റെ ഏതു രൂപവും നമുക്ക് ആനന്ദം പകരുന്നവയാണ്. ഇപ്പോൾ സാങ്കേതിക വിദ്യ വളരെ പുരോഗമിച്ചത് കൊണ്ട് അമേരിക്കൻ മലയാളി കവികൾക്ക് അവരുടെ കവിതകൾ അവർക്ക് തന്നെ ചൊല്ലി വീഡിയോ പിതമെടുത്ത് ഇ-മലയാളിയിൽ കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. അങ്ങനെ ”ഇ മലയാളിയിൽ കാബുസദസ്സ്“ എന്ന പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ച് ഇ-മലയാളിക്ക് പുതുമ സൃഷ്ടിക്കാം. ഇ-മലയാളിയുടെ കാബുസദസ്സിനു യുട്ടുബോ പോലെ അനേകം പ്രക്ഷകരുണ്ടാകാം.

എഴുത്തുകാർക്ക് എഴുതുന്നവർ അനുഭവപ്പെടുന്ന വാക്കുകളുടെ തടസ്സം, അതായ്ത് വാക്കുകൾ ഒഴുകി വരാതിരിക്കൽ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. പല പ്രശ്നങ്ങൾ എഴുത്തുകാരും അതു പരിഹരിച്ചിരുന്ന രീതി അറിയുന്നവർ നമ്മൾ ചിരിച്ചപോകും. ഡി.എച്. ലോറൻസ് തുണിയില്ലാതെ മർബറി മരത്തിൽ കയറുമത്ര. വിക്ടർ ഹ്യൂഗോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേലകാരക്കാണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നശനാക്കി അങ്ങനെയിരുന്നു എഴുത്ത് തുടങ്ങും. എന്നാൽ ഷൈറ്റോക് ഹോംസ് നോവലുകളിൽ ആദ്യത്തെ നോവൽ ആർത്തുർ കോനൻ ഡോയൽ മുന്നു ആഴ്ച്ചക്കാണ്ടാണു് എഴുതിയത്. ഫയോഡോ ദോസ്സായെവാൻസ്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദി ശാസ്ത്ര എന്ന നോവൽ ആരാഴ്ചക്കാണ്ട് എഴുതി തീർത്തു. റെറ്റേഴ്സ്റ്റ് സ്ക്രാൾ എല്ലാ എഴുത്തുകാർക്കും എപ്പോഴും വരണ്ണമെന്നില്ല.

രാശ് എഴുതുന്നത് നോക്കി അതേപോലെ എഴുതുന്നവർക്ക്, എഴുതാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് റെറ്റേഴ്സ്റ്റ് സ്ക്രാൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എൻ്റെ അച്ചരനെക്കുറിച്ച് പിത്രുദിനത്തിൽ എഴുതിയ കുറിപ്പ് ആ ദിവസമാണു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. എൻ്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് പറഞ്ഞു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രേതങ്ങൾ ഇ-മലയാളിയിൽ പല രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നു. അതു നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു പ്രവണതയാണു്. നല്ല കമ്പനിക്കാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് അങ്ങാടിയിൽ അതിന്റെ വ്യാജനെ കിട്ടും. അതു വിപണിയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതേപോലെയാണു രാശ് എഴുതുന്നത് നോക്കി അതു നല്ലതായാലും ചീതയായാലും അതിന്റെ മാത്രകയിൽ എന്തെങ്കിലും പടച്ച് വിടുന്നത്. അമേരിക്കൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ അപചയം. തുടങ്ങിയത് ഒരു പക്ഷ ഇങ്ങനെ പകർത്തുന്നവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ മുതലായിരിക്കും. ലജ്ജാവഹം!! ഒരു എഴുത്തുകാരൻ്റെ രചന വായിച്ച് അതു നല്ലതെങ്കിൽ ആസ്വദിക്കുകയും. അതു അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള സഹൃദയത്രമാണു് ഉണ്ടാകേണ്ടത് അല്ലാതെ ഇതു പോലെ എന്നിക്കും. എഴുതാൻ കഴിയുമെന്ന ഭാവവും അതേപോലെ ഒന്നു് പടച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുന്ന മുരാച്ചിത്തരം

ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അനുകരണങ്ങൾ സാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. അനുകരണങ്ങൾ മൂലക്രൂതിയുടെ വില കുറത്ത, വീര്യം കുറത്ത പകർപ്പുകൾ മാത്രം. വായനകാരുണ്യങ്ങളിൽ അതു ശ്രദ്ധിക്കും. ആ ശക്തിയില്ലാത്തിടത്താണു ഇക്കുടർ വിളിത്ത് പെരുകുന്നത്. നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ക്രൂതികളുടെ കോപ്പിരെറ്റ് എടുത്തു വയ്ക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. വായനയുടെ ദുരുപയോഗങ്ങളാണു സാഹിത്യ ചോരണവും അനുകരണവും.

വായനാവാരം കൊണ്ടാടുന്ന ഇ-മലയാളിയിൽ അമേരിക്കൻ മലയാളി എഴുത്തുകാർ, അവർ വായിച്ച് അമേരിക്കൻ മലയാളി എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളെക്കുറിച്ച് സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാടിലും വിലയിരുത്തി എഴുതണം. ആരെങ്കിലും പറയുന്നത് കേട്ട അമേരിക്കൻ മലയാളി എഴുത്തുകാർ കാലമാടഞ്ഞാണു, തല്ലിപ്പൂളികളാണു, ശൃംഭനാരാണു, അബ്ലൂകിൽ ഇവിടെ എഴുത്തുകാരില്ല എന്നാക്കെയുള്ള മുൻവിധികളിൽ നിന്ന് സ്വത്രന്തരാകണം. ഒരു ഉപന്യാസം ബുദ്ധിമുട്ടാണെങ്കിൽ രചനയുടെ പേരും രചയിതാക്കളുടെ പേരും എഴുതാമല്ലോ. ഏതോ മാത്രുക നോക്കി പകർത്തുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ വിശിഷ്ടമാണെന്ന്. ഇന്ന് ലേവൈകൾ ശ്രീ ജി പുത്തൻകുരിഗ്ഗിൻറെ കവിതകളെക്കുറിച്ച് എഴുതാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

എല്ലാ എഴുത്തുകാർക്കും വായനകാർക്കും നമകൾ നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

ശുഭം